

מישכחת המנוחה טובה, אחותה של אילנה, בתמונה והביעו את רגשותיהן לנאשם. הן איחלו לו שיענה אותו ויקצו את בשרו.

(המשך מעמוד 33)

החלטתה נחושה לעזוב אותו ולקחת את הבנות. "אם אראה שאני יכולה לחיות בלעדיך, אחזור אליך", אמרה לו.

גבהלתי נורא. ראיתי שכל מה שעשיתי יורד לטמיון. הוא כותב. כאשר נדרמה אילנה, ראה לוי כי התחבשות שעל ישבנה נפלה, וכי הפצע נותר חשוף ופתוח. הוא לקח מורק והולף על הפצע חומר מסוים. על זהותו של החומר ששפר לפצע מסר לוי כמה גירסות. פעם אמר כי היה זה רבק אפוקסי, פעם סיפר כי היה זה אפטרשייב ופעם סיפר על נפט. במכתבו להעולם הזה הוא מכחיש כלל כי הוריק או הולף חומר כלשהו לאשתו.

אולם אין מחלוקת על כך שמאו אותו יום התפתחו בגופה של אילנה 37 מורסות נוראות, מלאות מוגלה, שלא נרפאו. היא אושפזה בכמה בתי-חולים, נערכו בה בדיקות שונות, ואיש לא גילה את מקור מחלתה. אילנה סבלה נוראות. "עד היום, כשעברו כבר ארבע שנים, אני עוד שומע את צעקותיה באוזניי", כותב לוי. הוא לא עזב את מיטתה אפילו לרגע.

הרופאים והאחיות התפעלו ממסירותו של הבעל. אך רווקא ברגע מותה לא היה לוי ליד אשתו. הוא היה אז עם הבנות אצל אמו, בארצות-הערב. "אש" תי, אהבת-חיי ואס-בנותי, נפטרה ב-27.6.80 בשעות הלילה, ולא לידך", כותב לוי ביוגן.

אחרי מותה של אילנה נידון לוי למאסר של שנתיים וחצי על חלקו בפרשת הפריצה לרירת מילצ'י. כשהשתחרר, החל מחפש לו חברה חדשה לחיים, שתהיה גם אם לבנותיו.

לסמם את הגיסה

יבר כי משהו קרה ללוי מאו מותה של אילנה. הוא חשש כי נשים לא תרצינה בו ולא תסכמנה לקיים איתו יחסים.

כבר האשה הראשונה שהזמין לביתו, חברה ותיקה של המישפחה, סוממה עלייר, כדי להקל עליו לקיים איתה יחסים. האשה באה לביתו עם בנה, והוא הציע לה קפה. "שמתי בתוכו כדורי הפנורום, כדי שיהיה לי קל יותר לשכנע אותה לקיים איתי יחסים", אבל היא נדרמה, מסר לוי באחת העדויות במישטרה.

הוא אפילו לא ניסה לדבר על ליבה ולחזור אחריה. הוא הגיח מראש כי היא תרחיק אותו, ולכן סימם אותה בכדורי-שינה. הוא לא הצליח לשכב איתה, מכיוון שהאשה ישנה כה חזק שעשתה את צרכיה במיטה, והוא נאלץ לנקותה. כחודש לאחר מכן, כאשר ביקר בביתם של הורי אשתו, פגש שם את גיסתו, מימי, שהיתה לבדה בבית.

מימי היתה לבושה בתלבושת מגרה מאוד. ממדי חשכתי שמימי היא אשה יפה ומושכת. חשבתי איר אוכל

בר מכוכב אחר. תוכנית-שידוכים רדיופנית, ביולי 1983, לא הגבירה את ביטחונו העצמי של לוי. דרך התוכנית הכיר בחורה בשם יהודית, והיא מצאה חן בעיניו. הוא הזמין אותה להתגורר בביתו ולטפל בבנותיו.

נראה כי היא לא נעתרה לו, ולכן ניסה לסמם גם אותה. אבל כדורי-השינה השפיעו על יהודית בצורה רעה מאוד. היא החלה להקיא וסבלה מכאבי-בטן קשים. לוי ניסה עוד פעם לחזור על תרגיל הסימם, אך יהודית חשדה בו, כנראה, והחליפה את כוסות הקפה.

יהודית היתה טובה מאוד לבנות, והן התקשרו אליה. גם לוי היה קשור ליהודית, וקנה לה תכשיטי-זהב, כדי לקנות את ליבה. הוא הזמין אותה להצטרף אליו לטיול לארצות-הברית שתוכנן אז, אולם יהודית לא הצליחה לקבל דרכון בזמן, ולוי נסע לבדו. הוא הכיא ליהודית מתנות, ואף הביא על חשבוננו לארץ את אחותה, המתגוררת באמריקה. אולם התברר לו כי בהעדרו החליטה יהודית לחזור לחבר הקורם שלה ולעזוב אותו.

לוי לא היה מוכן להיפרד מיהודית. הוא פנה לכמה רבנים, כדי שיעזרו לו, והם הבטיחו לו כי יהודית תהיה אשתו בעתיד. הוא לא הסתפק בהם. כאמ' צעות ידיד ערבי הגיע גם למגד' עתירות, המתגוררת בכפר ליד שכם. האשה נתנה לו קמיעות וקסמים שר נים, כדי להחזיר אליו את לב אהובתו. "היא נתנה לי שלושה פתקים, ואמרה לי לערבב אחד מהם במים עם סוכר, ולשפוך את המים על מדרגות ביתה של יהודית. היא אמרה לי לעשן

את הפתק השני בתוך סיגרית, כדי שיהודית תשאף את העשן. אם כל זה לא יעזור, היא אמרה למרות בר במישחת-נעליים, לחמם את זה ולשים ליד האף של יהודית. עשיתי את זה, אבל יהודית התעוררה בלילה ושאלה מה הריח הנורא הזה. היא אמרה שכ' בוקר היא עוזבת אותי."

משכורת כפולה

ב ינתיים הכיר לוי את סוזאן אמויאל, "יהודית ירדה לי מהמח' שבה", כפי שכתב במכתבו. את סוזאן בת ה-21, הכיר כאשר עשה עבודות חשמל עבור חברת רימיני. סוזאן עברה שם כפקידה.

סוזאן היא בת למישפחה דלת' אמצעים, ותמיד היה חסר לה כסף. אמה של סוזאן עובדת בנקיון, ואביה חייט המתקן בגדים בבית. מייד כאשר הכירה את לוי ביקשה ממנו סוזאן שיביא לה מתנה מאמריקה, וביקשה גם הלוואה בסך 10 אלפים שקל. לוי נתן לה את ההלוואה והביא לה בושם במתנה.

כאשר עזבה אותו יהודית, הוא ביקש מסווי שתבוא לעבוד כמטפלת של בנותיו. סווי היא בחורה חמודה, אפה סולד ולחיה שמנמנות. לוי התאהב בה בכל ליבו. כאשר שמע שהיא עובדת בערב במועדון-לילה בכיכר-אתרים כדי להרוויח עוד כסף, הבטיח לה כי ישלם לה משכורת שתעלה על שתי משכורותיה גם יחד, כדי שתעבוד רק אצלו. סווי אמרה כי

סוזאן בבית-המישכח סוזאן סיפרה על יחסיה עם לוי ועל היכרותם בקול חסר רגש. כאשר הגיעה לנקודות האניטימיות ביחסיהם. כאשר נסעו יחד לטיול בשווייץ וגרו בחדר אחד. ביקש התובע, עוזי שראטר, לסגור את הדלתות ולהוציא את הקהל מהאולם.

עליה להחזיר חוב לבנק, ולוי שילם את חובה זה.

בינתיים הורמן ללוי לנסוע לש' ווייץ בטול מאורגן במחיר סימלי, והוא החליט לצרף אליו את סוזאן. "להפתעתי, סוזאן נענתה במקום בעיקר אחרי שאמרתי לה שאני מממן את הכל". סוזאן נסעה, כשהיא מתחזה כאשתו של לוי, וישנה איתו באותו החדר. אולם סוזאן היתה בתולה, והיא לא קיימה עם לוי יחסים מלאים, אלא חלקיים בלבד.

כשחזרו ארצה, באוקטובר 1983, התחילה סוזאן לעבוד אצל לוי כמט' פלת לבנות. היא התקשרה לילדות והן אליה, ולו התחיל לראות בה את התחליף לאשתו. הוא רצה להתחתן איתה והחל לוחץ עליה להסכים.

סוזאן ביקשה שילוה להוריה 3000 דולר, כדי לקנות סלון. אחר-כך ביקשה כסף לטלוויזיה צבעונית, לתדרשינה ולבגדים. לוי שילם ושי' לה, וקיווה כי כך יצליח לרכוש את ליבה של אהובתו.

גם כאשר ביקשה סוזאן שיקנה לה תכשיטי-יהלומים, מילא לוי את רצונה וחשבו: "משה, עוד מעט היא תהיה אשתך, ואז הכל נשאר בבית". אבל סוזאן התחמקה מכל התחייבות. היא דחתה כל שיחה רצינית, ואמרה שאי-נה אוהבת אותו מספיק.

"ראיתי שכל מה שעשיתי למענה מבחינה כספית לא שונה, וחשבת: מה יכול לעזור מבחינה ריגשית? אהבתי אותה אהבה עזה, וכן בנותי. חשבתי לתומי כי אם תהיה קצת חולה, ואני אטפל בה במסירות ואהיה ליד מיטתה, אולי יתחולל בה המהפך שכל-כך חייתי לו", כתב לוי.

"כמו טמבל, נתתי לה לשתות קפה עם כדורי-שינה. כשהיא נרדמה, לי קחתי מורק ישן שהיה לי בבית, שאבי תי נפט מתנור חימום שעמד בסלון, והורקתי לה בשלושה מקומות בגוף". במכתבו למערכת העולם הזה לוי לא סיפר כי באותו לילה גם שכב עם סוזאן בפעם הראשונה, כאשר היתה מחוסרת-הכרה. אולם באחת מהודאר תו במישטרה הוא גילה גם זאת.

דבר הרבי מלובאוויץ'

ה זרקת הנפט לא הביאה כל תוצאות מיידיות. סוזאן המשיכה לעבוד כרגיל, ורק אחרי שבועיים התלוננה כי התנפח לה החזה. לוי לקח אותה מייד לרופא, וכאשר מצבה לא הוטב, היא אושפזה בבית-חולים. גם בסוזאן טיפל לוי במסירות רבה. הוא לא מש ממיטתה. למרות מסירותו זו לא הסכימה סוזאן החולה להינשא לו.

בגופה של סוזאן פרחו מורסות נוראות, שהרופאים לא מצאו להן הסבר. היה מי שזנכר במיקרה הקודם של אילנה, שגם היא סבלה מאותה המחלה. הרופאים ביקשו מלוי לעבור בדיקות שונות, כדי לגלות אם איננו מעביר מחלה מיסטורית. הבדיקות לא העלו דבר, עד שגילה אחד מעובדי המעברה כי בריקמה שהוצאה מאחת המורסות נתגלו עיקבות-נפט. המישט' רה נכנסה לתמונה ועקבה אחרי לוי.

אחת המורסות החלה לוחצת על עמוד השדרה, וסוזאן עברה ניתוח שהשאיר אותה נכה, משותקת ברגליה. אך גם אז לא הסכימה בשום אופן להי' נשא ללוי, שעדיין התעקש לשאתה. כדי לשכנע אותה כי היא חייבת להינשא לו, ויף לוי מיכתב מהרבי מלובאוויץ'. במכתב נאמר כי אם תת' חתן עם לוי, תשוב לעמוד על רגליה. סוזאן אמרה כי היא מוכנה להינשא לו, אבל ברגע שתעמוד על רגליה היא תתגרש ממנו. "ידעתי מהרופאים שאין כל סיכוי שסוזאן תחלים פעם, והייתי מוכן לקבל אותה משותקת, ולטפל בה כל חיי", כתב לוי.

מה ששכר את לוי היה דבר שאמרה לו סוזאן באחד הערכים בינואר השנה. היא אמרה לו: "משה, תודה רבה לך על המאמץ שלך, אבל רציתי כבר מזמן לומר לך שאין לי כל רגש כלפיך". היא ביקשה שלא לבקרה עוד. "הרגשתי שזק כאשר שמעתי את